

शंकुसहस्रमर्बुदं अर्बुदादशगुणं मध्यं तस्मादशगुणोत्थः ततोविंशतिगुणः समुद्रः ततस्त्रिंशद्गुणः परार्धस्तेनासंख्यत्वमुक्तं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ये आनयिष्यन्ति ते त्वामभिगमिष्यन्तीत्य-
 न्वयः ॥ ३३ ॥ प्रबुद्धनीलोत्पलतुल्यदर्शनः विकसितनीलोत्पलसदृशनेत्रः ॥ ३४ ॥ भोगमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० अष्टत्रिंशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ इतीति ॥ १ ॥ उपक-
 र्त्तुं तव सहजधर्मएवेति भगवान्मुग्रीवं स्तौति यदीति ॥ वर्षतदित्यत्तन्नचित्रं स्वाभाविकत्वादिति शेषः ॥ २ ॥ निर्मलां रविकिरणजतापरहितां ॥ त्वद्विधः सात्विको मित्राणां
 प्रत्युपकारेण प्रीतिकुर्यात् इति यत्तदपि नचित्रं ॥ ३ ॥ एवंत्वयि मित्रप्रत्युपकारार्थं सेनामेलनं यत्तन्नचित्रं हेसौम्य शोभनं भद्रं जातं ॥ ४ ॥ संख्ये युद्धे ॥ ५ ॥

अर्बुदैरर्बुदशतैर्मध्यैश्चात्यैश्चवानराः ॥ समुद्राश्चापरार्धाश्च हरयो हरियूथपाः ॥ ३१ ॥ आगमिष्यन्ति ते राजन्महेंद्रसमविक्रमाः ॥ मे-
 घपर्वतसंकाशामेरुविंध्यकृता लयाः ॥ ३२ ॥ ते त्वामभिगमिष्यन्ति राक्षसं योद्धुमाहवे ॥ निहत्य रावणं युद्धे त्वानयिष्यन्ति मैथिलीं
 ॥ ३३ ॥ ततः समुद्योगमवेक्ष्य वीर्यवान् हरिप्रवीरस्य निदेशवर्तिनः ॥ बभूव हर्षाद्दुःखाधिपात्मजः प्रबुद्धनीलोत्पलतुल्यदर्शनः ॥ ३४ ॥
 इत्यार्षे श्रीम० वा० आ० कि० अष्टत्रिंशः सर्गः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ इति ब्रुवाणं मुग्रीवं रामो धर्मभृतां वरः ॥ बाहुभ्यां संपरिष्वज्य
 प्रत्युवाच कृतांजलिं ॥ १ ॥ यदिन्द्रो वर्षते वर्षेन तच्चित्रं भविष्यति ॥ आदित्योऽसौ सहस्रांशुः कुर्याद्विजितमिरं नभः ॥ २ ॥ चंद्रमारजनीं कुर्या-
 त्प्रभया सौम्यनिर्मलां ॥ त्वद्विधो वापि मित्राणां प्रीतिकुर्यात्परंतप ॥ ३ ॥ एवंत्वयि न तच्चित्रं भवेद्यत्सौम्यशोभनं ॥ जानाम्यहं त्वां मुग्रीव-
 सततं प्रियवादिनं ॥ ४ ॥ त्वत्सनाथः सखे संख्ये जेतास्मि सकलानरीन् ॥ त्वमेव मे सुहृन्मित्रं सहायं कर्तुमर्हसि ॥ ५ ॥ जहारात्मवि-
 नाशाय मैथिलीं राक्षसाधमः ॥ वंचयित्वा तु पौलोमीमनुल्हादो यथा शचीं ॥ ६ ॥ यथा पौलोमीपितरं वंचयित्वा कृतानुमतिकं कृत्वा शचीं योनुल्हादे-

जहारात्मविनाशाय इंद्रस्तत्पितरं अनुमंतारं हतारं चानुल्हादं हत्वा शचीं प्रत्यानीतवानिति पुराणगाथा एवंय आत्मविनाशाय मैथिलीं जहार मारीचेन मां वंचयित्वा तं
 नचिराच्छीघ्रं अरिहा इंद्र इव वधिष्यामि ॥ पौलोम्याः पितरमिवेत्यनेन रावणकृतो जानक्यतिक्रमाभावः सूचितः ॥ ६ ॥